

Република Србија
Републички секретаријат за
јавне политике
Број: 011-00-0053/2016-02
20.09.2016. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

БЕОГРАД
Немањина 22-26

Предмет: Мишљење на **Нацрт закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породилице у Републици Србији**, који је Републичком секретаријату за јавне политике достављен дана 16.09.2016. године, актом број: 011-00-00283/2016-05 од 13.09.2016 године.

Сходно чл. 39а, 40. и 46. Пословника Владе („Службени гласник РС“, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), а у складу са чланом 33. Закона о министарствима („Службени гласник РС“, број 44/14, 14/2015, 54/2015 и 96/2015 -др. закон), даје се:

Мишљење

Нацрт закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породилице у Србији садржи ДЕЛИМИЧНУ Анализу ефеката закона.

Образложење

Министарство правде (у даљем тексту: предлагач) доставило је Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) Нацрт закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породилице у Републици Србији (у даљем тексту: Нацрт закона) са Анализом ефеката закона, ради давања мишљења.

Наводимо да је у извештају о спроведеној Анализи ефеката закона предлагач доставио образложене одговоре на питања регулисана чланом 40. Пословника Владе, с тим да су одговори на питања морали да буду детаљније образложени, нарочито узимајући у обзир чињеницу да се предлаже доношење новог закона у правном систему у овој области.

На питање које се тиче ***Одређивање проблема које закон треба да реши*** предлагач је навео најзначајније проблеме и последице уочене у пракси али није навео узроке тих проблема. С тим у вези, сугеришемо предлагачу да наведе зашто се проблем не решава постојећим прописима, односно њиховим ефикаснијим спровођењем, имајући у виду садашње стање затечено у овој области и број нестале деце у породилицама.

На питање које се тиче ***Циљева који се доношењем закона постижу***, предлагач је навео да је циљ закона утврђивање свих чињеница и околности на основу којих се

може утврдити истина о статусу деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији.

Секретаријат истиче да је у овом случају потребно циљ и нумерички дефинисати како би на основу адекватних индикатора током *ex post* анализе могао да се прати проценет успешности у решавању предмета који се тичу утврђивања чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта.

Такође истичемо и да је наведени циљ потребно повезати са конкретним (кључним) законским решењима.

На питање, *Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема*, предлагач је навео да је радна група разматрала и другу могућност која се односила на то да се нови механизам у овој области формира доношењем акта Владе, али је оценио да је најцелисходније решење доношење посебног закона који омогућава да се поступак спроводи пред судом и навео да би образовање неког новог државног органа у успостављању „независног механизма“ захтевало додатна средства и додатно време које је неопходно за образовање новог органа.

Истичемо да је неопходно детаљно образложити сваку разматрану (регулаторну) опцију, али навести и да ли је разматрана нерегулаторна опција (боља примена важећих прописа-*status quo* опција), то јест остваривање предметног права према доступним процесним и материјалним опцијама. За сваку од разматраних опција потребно је навести њене предности и мане како би се јасно увидело због чега је доношење *lex specialis*-а у овој области најбоља опција. С тим у вези сугеришмо предлагачу да образложи због чега се одлучио за механизам заштите који предвиђа својеврстан ванпарнични судски поступак као средство заштите права а на неки други судски поступак (нпр. парнични), имајући у виду да се материја закона тиче повреде субјективног права и утврђивања одређених релевантних (спорних) чињеница.

На питање *Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити*, предлагач је навео да се позитивни ефекти доношења закона односе на утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за које постоји сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији и да оправдавају све трошкове који ће применом закона настати.

Секретаријат наводи да је потребно детаљније образложити на који начин ће се овим законом конкретно унапредити доказне (de facto истражне) радње у поступцима утврђивања чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта како би се ефикасно заштитило право на породичан живот, али и да се наведе да ли се применом предложеног закона основано може очекивати смањење броја нестале деце у породициштвима у будућности.

Такође сугеришмо предлагачу да образложи и позитиван ефекат који се тиче члана 12. Нацрта закона а који се односи на прописивање ослобађања од плаћања судске таксе и могућност бесплатне стручне правне помоћи за подносиоца Предлога за утврђивање чињеница о статусу новорођеног детета за које се сумња да је нестало из породицишта у Републици Србији.

На питање *Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону*, предлагач је одговорио да су у току израде текста Нацрта закона обављене обимне консултације и одржана јавна расправа за заинтересованим странама на којој су учествовали бројни представници како јавног тако и приватног сектора, укључујући и представнике породица нестале деце. Такође је навео и да су поводом одржане јавне расправе усвојени сви предлози и сугестије који су представљали побољшање предложеног текста Нацрта закона.

Секретаријат истиче да је потребно навести које примедбе, предлоге и сугестије које су добијене у току јавне расправе и (консултација) су и уважене и уврштене у текст Нацрта закона, а које нису и из којих разлога.

На питање *Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава*, предлагач је навео да је потребно у оквиру Министарства унутрашњих послова образовати специјализовану јединицу.

Имајући у виду материју закона која је претежно процесног карактера, сугеришмо предлагачу да детаљније наведе и детаљно образложи пре свега институционално управљачке мере које подразумевају образложене одговоре на питања:

- који ће све органи и организације бити надлежни за спровођење закона;
- какви су њихови техничко-технолошки (електронска размена података), организациони и кадровски капацитети за спровођење новопредложених решења;
- на који начин ће се успоставити међуинституционална сарадња између органа и организација надлежних за спровођење нових предложених решења, нарочито ако се узме у одредба члана 7. став 2. Нацрта закона која предвиђа да суд може да захтева писмене доказе и податке од државних и других органа и физичких и правних лица који су дужни да му их проследе у року од 30 дана од дана пријема захтева суда.

Мишљења смо да је потребно у оквиру одговора на ово питање потребно навести и нерегулаторне мере за спровођење овог закона које се тичу одговора на питања да ли су планиране одређене обуке за лица запослена и државним органима и организацијама која ће примењивати одредбе овог закона (судови, Министарство унутрашњих послова, јавна тужилаштва, јавна комунална предузећа, здравствене и друге установе) и мере које се односе на промоцију новог закона у овој области.

Имајући у виду све наведено, Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да **Нацрт закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији, садржи ДЕЛИМИЧНУ Анализу ефеката закона.**

В.Д. ЗАМЕНИКА ДИРЕКТОРА
Бојана Тошић

